Dimarts 9 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 12,13-17): En aquell temps, li enviaren [a Jesús] alguns dels fariseus i dels herodians per tal d'agafar-lo en alguna paraula. I ells, en arribar, li diuen: «Mestre, sabem que ets veraç i que no et deixes portar per ningú, ja que no mires les aparences de les persones sinó que ensenyes el camí de Déu de veritat. ¿És lícit pagar el cens a Cèsar, o no? ¿El paguem, o no el paguem?». I ell, coneixent la hipocresia d'ells, els diu: «Per què em tempteu? Porteu-me un denari perquè el vegi». I ells l'hi portaren. I els diu: «De qui és aquesta imatge i la inscripció?». I ells li digueren: «De Cèsar». I Jesús els digué: «Torneu, doncs, les coses de Cèsar a Cèsar, i les de Déu a Déu». I quedaven admirats d'ell.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Torneu, doncs, les coses de Cèsar a Cèsar, i les de Déu a Déu»

Rev. D. Manuel SÁNCHEZ Sánchez
(Sevilla, Espanya)

Avui, novament ens meravellem de l'enginy i saviesa del Crist. Ell, amb la seva magistral resposta, assenyala directament la justa autonomia de les realitats terrenals: «Torneu, doncs, les coses de Cèsar a Cèsar» (Mc 12,17).

La Paraula d'avui, però, és quelcom més que saber-se'n sortir d'un conflicte; és una qüestió que té actualitat en tots els moments de la nostra vida: què li estic donant a Déu? És realment el que m'importa més en la meva vida? On he posat el meu cor? Perquè... «on és el vostre tresor, allí també serà el vostre cor» (Lc 12,34).

En efecte, segons sant Jeroni, «heu de donar necessàriament al Cèsar la moneda que porta impresa la seva imatge; però vosaltres doneu amb gust tot el vostre ésser a Déu, perquè està impresa en nosaltres la seva imatge i no la del Cèsar». Al llarg de la seva vida, Jesucrist planteja constantment la qüestió de l'elecció. Som nosaltres els qui estem cridats a elegir, i les opcions són clares: viure des dels valors d'aquest món, o viure des dels valors de l'Evangeli.

Sempre és temps d'elecció, temps de conversió, temps per a tornar a "resituar" la nostra vida en la dinàmica de Déu. Serà l'oració, i especialment la realitzada amb la Paraula de Déu, la que ens vagi

descobrint què vol Déu de nosaltres. Aquell que sap escollir Déu esdevé habitacle de Déu, ja que «si algú m'estima guardarà les meves paraules, i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem estada en ell» (Jn 14,23). És la pregària la que es converteix en l'autèntica escola on, com afirma Tertul·lià, «Crist ens va ensenyant quin era el designi del Pare que Ell realitzava en el món, i quin el capteniment de l'home per tal que sigui conforme a aquest mateix designi». Tant de bo si reeixim en elegir el camí que ens convé!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Que les autoritats exerceixin amb pau, mansuetud i pietat el poder que Déu els ha donat» (Sant Climent de Roma)

- «El Cèsar no ho és tot. Existeix una altra sobirania, l'origen de la qual i essència no són d'aquest món, sinó 'de dalt': la de la Veritat, que pel que fa a l'Estat té dret a ser escoltada» (Benet XVI)

- «Des del començament de la història cristiana, l'afirmació de la senyoria de Jesús sobre el món i sobre la història (cf. Ap 11,15) significa també el reconeixement que l'home no ha de sotmetre la seva llibertat personal, d'una manera absoluta, a cap poder de la terra, sinó solament a Déu Pare i a Jesucrist, el Senyor: el Cèsar no és 'el Senyor' (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 450)